

ГОСПОДЬ СВОЇХ НЕ ЗАЛИШАЄ - Джерело

Написав Ірина Косарук
Четвер, 23 квітня 2015, 06:49

" І сталося,- наступного дня Він відправився
у місто, що зветься Наїн..." (Єв. Луки 7:11)

"...Господь перевяже рани народу Свого..." (Іс.30:26)

Іде процесія. Над сином плаче мати.
Біль невимовний, бо й сама вдова.
Хтось може їй лише поспівчувати.
Чи ж легше стане? Сина вже нема...

Не легкою була вдовина доля,
Сліз не злічити, смутку і тривоги.
Та все приймала так, як Божу волю,
І вірила: допоможе тільки Бог.

І ось тепер ця надвелика втрата:
Єдиний син... Опора у житті...
Вже пізно порятунку десь шукати,
Надії промені згасали у пільмі.

Душа мов на шматочки розривалась,
Колючий біль у серце проникав...
Та все ж тихенько Господа благала,
Щоб Він її в житті не залишав.

Ось так ішла, зігнувшись, по дорозі.
Син - в домовині, а кругом - юрба...
І по лиці текли гарячі сльози...
Та раптом руку на плече хтось їй поклав.

" Не плач..."- так ніжно, лагідно промовив,
Й до тіла нерухомого звернувся:
" Юначе, встань!" Вмить щезли смуток й горе.
О, чудо! До життя юнак вернувся.

Хіба можливо радість приховати?
В обіймах материнських знову син!
Народ став Бога гучно прославляти,
Таке вчинити міг лиш Він один.

Лиш Він,- Ісус, - пророк із Назарету,
Надію втрачену міг воскресити знов,
Лиш Він мав владу над життям і смертю.
Яка велика Господа любов!

ГОСПОДЬ СВОЇХ НЕ ЗАЛИШАЄ - Джерело

Написав Ірина Косарук
Четвер, 23 квітня 2015, 06:49

Це Він незрячим очі відкриває,
І гоїть рани зболеній душі.
Це Він з-під влади ворога звільняє,
На волю змучених виводить назавжди.

Ісус лиш міг не просто співчувати,
А лікувати зранені серця...
До ніг Його схилилась низько мати,
Й прославила Небесного Творця.

Господь Своїх не залишає у стражданнях,
Ми - Його діти, дочки і сини.
Він бачить сльози, чує всі благання,
Він поряд з нами, де б ми не були.

Й коли в душі надія вже згасає,
І сил не вистачає далі йти,-
Лиш мить одна довкола все міняє,
Один лиш дотик Божої руки.

" Не плач, дитино,"- Бог до тебе скаже,-
Молися й вір, Я відповідь подам."
І рани серця ніжно перевяже,
Й пролле на них зціляючий бальзам.

Вмить смуток щезне,відійдуть тривоги,
І радістю наповнена душа,
Подяку серця принесе для Бога,
За те, що Він в житті не залишав.